

[Miljøministeren.]

Miljøstyrelsen har taget kontakt med stationen med henblik på at få nærmere oplysninger om dødsårsagen.

Med hensyn til kontrollen med dumpningslovens overholdelse, kan jeg oplyse, at denne i medfør af loven er tillagt politiet, fiskerikontrollen og forsvaret. Fra disse myndigheder er der endnu ikke indløbet rapporter om ulovlig dumpning, og det er min overbevisning, at spørgsmålet følges meget nøje. Miljøstyrelsen har en nær kontakt med disse myndigheder for at konstatere eventuelle overtrædelser af dumpningsloven. Endvidere foretages i Oslokommissionens sekretariat kontrol med, at der kun sker tilladte dumpninger.

I forslag til ændring af dumpningsloven, som jeg fremsatte i folketinget den 17. marts d. å., er det foreslået, at der skabes en hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om en udvidet indberetningspligt for ethvert skib eller luftfartøj, der i en nødsituation foretager dumpning, således at det vil være muligt at iværksætte foranstaltninger til bekæmpelse af den opståede havforurening. Denne ændring er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i Helsingforskonventionen af 22. maj 1974 og vil træde i kraft, når konventionen er ratificeret af samtlige Østersøstater. Ændringen er indføjet for at effektivisere kontrollen med dumpningslovens overholdelse og omfatter også dumpninger, der foretages uden for Østersøområdet.

Jeg kan i denne forbindelse fremhæve, at konventionens vedtagelse vil medføre, at der indføres et totalt forbud mod dumpning i hele Østersøområdet, der ud over selve Østersøen også omfatter Sundet, Bælterne og Kattegat indtil Skagen.

Af *Dohrmann* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (2. april 1975):

„Vil ministeren tage initiativ til, at Statens Kunstfond nedlægges?“
(Spm. nr. 56).

Begrundelse.

Spørgsmålet må bl. a. ses på baggrund af, at teatergruppen „Solvognen“ har fået tildelt 20.000 skatteyderkroner.

„Solvognen“s mest omtalte præstation

var som bekendt før jul at bryde ind i forretninger, stjæle varer og uddele dem til forbigående.

Da det må formodes, at omtalte og lignende samfundsnedbrydende grupper ikke accepteres af et flertal i folketinget, ligesom de langt mindre fortjener støtte i form af skatteyderbetalte pamperpenge, opfordres ministeren til at søge kontoen nedlagt.

Ministeren for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (8. april 1975):

Som det vil være bekendt, har der i 1974 været flere debatter i folketinget og folketingets kulturudvalg om lovgivningen om Statens Kunstfond, dels i forbindelse med behandling af ændringsloven, der blev vedtaget i tinget i marts 1974, dels i forbindelse med et af retsforbundet fremsat lovforslag om ophævelse af loven om Statens Kunstfond. Fra alle partiers side — bortset fra fremskridtspartiets og retsforbundets — er det under disse debatter blevet tilkendegivet, at man fra statens side fortsat bør støtte kunsten, men at der naturligvis kan være principper og detaljer, der må diskuteres og revideres i den nu 10 år gamle lovgivning. Min forgænger i embedet som kulturminister nedsatte med bl. a. denne opgave for øje det såkaldte kulturstøtteudvalg, der efter det for mig oplyste stiler mod at afgive delbetænkning bl. a. om forholdene omkring Statens Kunstfond. Det forekommer mig derfor naturligt, at man nu afventer resultaterne af dette udvalgs arbejde, der vil blive fremmet så hurtigt, som det er sagligt forsvarligt, forinden man tager denne lovgivning op til egentlig revision.

Det ville efter min opfattelse være helt urimeligt på grundlag af den omhandlede enkelte disposition fra fondets side at tage under overvejelse at nedlægge Statens Kunstfond.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om universiteternes udbygning.

(Lovforslag nr. 86. Fremsat 27/2 75. Første behandling 4/4 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.